

de la badia de Palerm on es troba emplaçat l'hotel amb els seus jardins va contribuir en gran manera a l'èxit de conjunt de la Reunió.

De les comunicacions presentades a les diverses seccions de la Reunió van tenir especial interès per a nosaltres la del professor de la Universitat de Palerm G. Papa d'Amico sobre *L'attività giuridica nella civiltà mediterranea del Medio Evo*, en què l'autor fa diverses referències a l'activitat comercial i jurídica dels catalans a la Mediterrània, i dedica especialment uns quants paràgrafs al *Llibre del Consolat de Mar* «la piú famosa raccolta in un testo unico delle consuetudini marittime del bacino del Mediterraneo»; la comunicació del professor Michele Vocino sobre *Unità e primati mediterranei sul mare*, que va suscitar la intervenció del signant d'aquesta ressenya per a posar de relleu la contribució catalana; la del senyor Josep de C. Serra i Ràfols sobre *Le rôle des Iles Baléares dans les relations méditerranéennes*, que, per absència de l'autor i per manca de temps, no va arribar a ésser llegida, malgrat les gestions que vam fer perquè ho fos.

De la nostra part, vam presentar una comunicació sobre *La politique de l'enfant Pierre et l'unité méditerranéenne*, que després fou inclosa, amb les primeres citades i altres moltes, en el volum d'«Atti del Primo Convegno Internazionale di Studi Mediterranei», recollides i ordenades per Armando Troni, secretari general de la Reunió, i publicats sota els auspicis de l'Accademia del Mediterraneo. També es publicà en aquest recull la comunicació del senyor Angel Alvarez de Miranda *Mediterraneo e mondo ispanico* adreçada a posar en evidència «l'especial funció cultural que, tant en el passat com en el present, ha tingut el món hispànic en l'ambient mediterrani: funció de projecció i d'amplificació», que ha dut «la llum espiritual mediterrània fins als més llunyans confins del món». Una altra comunicació, la de la senyora Raquel Rodríguez, sobre *La influenza della cultura mediterranea in Uruguay*, il·lustrava alguns aspectes d'aquesta irradiació; el nom de Santiago Rusiñol era esmentat entre els pintors que més influència havien exercit damunt els pintors uruguaians; per cert que aquest justificat esment ha desaparegut després en la comunicació impresa.

Com a resultat de la Reunió va tenir lloc la fundació de l'Acadèmia de la Mediterrània, que ha de tenir com a missió essencial de «promoure concretes enteses entre els estudiosos dels països mediterranis, a fi que en llurs activitats culturals mantinguin viva la consciència d'aquesta fonamental comunitat de civilització, de manera que esdevinguin sempre més cordials, concordants en els objectius i eficients, les relacions entre els pobles mediterranis».

FERRAN SOLDEVILA

CONGRÉS INTERNACIONAL D'ETNOLOGIA EUROPEA I OCCIDENTAL

(ESTOCOLM, 26 - 31 AGOST 1951)

El Congrés d'Etnologia celebrat a Suècia, al Nordiska Museet, d'Estocolm, l'estiu de 1951, ha permès de constatar l'organització eficaç de la Comissió Internacional d'Arts i Tradicions Populars (CIAP) i el treball que realitza, prin-

cipalment per mitjà dels grups suecs, alemanys, galleesos, irlandesos i nord-americans. Hi assistiren representacions d'una vintena de països. El sota-signant hi duia la de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS i la de la UNESCO.

En el curs de les sessions hom prestà una singular atenció a l'estudi i discussió dels mètodes del folklore europeu, del treball dels museus folklòrics i de la utilització de qüestionaris i formació d'atlas etnogràfics.

La discussió sobre els mètodes del folklore europeu fou centrada en les comunicacions següents: *Regional ethnology or folklore, Studies of social groups and occupations, Problems of ethnological and folkloristic terminology with regard to Scandinavian material and languages, The movement for the preserving of the ancient and local culture*, per S. Erixon; «Folk Society» and «Western Civilisation»: a suggestion to the study of European folk cultures, per A. Eskeröd; *Ethnologie et Histoire*, per M. de Bouard, i *Der Volksgeist als Forschungsobjekt*, per O. Loorits.

La discussió sobre l'organització dels museus tingué com a base el report de l'Institut de Recerca de la Vida Popular Sueca, del Museu Nòrdic i de la Universitat d'Estocolm. Interessants també per als museus foren les següents contribucions: *Derzeitige Methoden und Zielsetzungen der volkskundlichen Museumarbeit in Österreich*, per L. Schmidt; *Das Museumsdorf in Cloppenburg*, per H. Ottenjann; *Die Sammlungen des Hamburgischen Museums für Völkerkunde zur Erforschung der Romania*, per W. Bierhenke; *Der Volkstum atlas von Niedersachsen und die Arbeitsgemeinschaft für die Volkskunde Niedersachsens*, per W. Pessler, i *L'étude du folklore des pêcheurs néerlandais organisée autour du musée du Zuidersee*, per P. J. Meertens.

La discussió sobre els atlas partí dels següents reports: *The Swedish Atlas of Folk culture*, per S. Erixon, i *Bericht zur Kartographie der österreichischen Volkskunde*, per E. Burgstaller.

Entre les comunicacions de caràcter monogràfic, cal assenyalar particularment les següents: *Der Einfluss der Grimmschen Kinder- und Hausmärchen auf das volkstümliche deutsche Erzählungsgut*, per K. Ranke; *Der Weihnachtsbaum in Norwegen*, per L. Weiser-Aall; *Über den Ursprung der schwedischen Riesengetreideharfe*, per E. Laid; *Individuum und Umwelt in der Volksüberlieferung*, per J. Hanika; *Die westliche Umbildung der östlichen Flurformen in Mitteleuropa*, per B. Schier, i *Le moulin à vent en Espagne*, per J. Caro Baroja.

Fou distribuït als congressistes un *Short summary on the Reports concerning the actual position of ethnology in Europe*, que informava sobre les institucions folklòriques europees, llur ensenyament, llurs recerques i llurs publicacions.

En ocasió del Congrés es reuní la CIAP, la Mesa de la qual fou renovada: S. de Madariaga es manté a la presidència; S. Erixon i A. Marinus són vice-presidents; E. Foundoukidis, secretari general; P. L. Duchartre, tresorer. La Mesa restringida queda composta pels senyors Madariaga (Oxford), Marinus (Brusselles), Erixon (Estocolm), Duchartre i Van Gennep (París) i Thompson (Bloomington). La gran Mesa comprèn les mateixes personalitats que en els diferents països del món representaven la CIAP fins ara. Els senyors Erixon i Marinus representen la CIAP al Comitè permanent del Consell de la Filosofia i les Ciències Humanes.

Els congressistes foren obsequiats diversament. A Estocolm la municipalitat oferí una recepció, i s'organitzà una representació del teatre de la Cort al palau de Drottningholm. A Uppsala foren rebuts per la Universitat.

Acabat el Congrés, foren organitzades algunes excursions. Cal recordar, entre elles : la visita a la granja antiga de Växbo amb pintures murals populars ; el museu a l'aire lliure d'Edsbyn, prop d'Ovanåker—on fou servit un àpat compost de plats tradicionals amenitzat amb danses populars — ; l'estatge de pastors a la muntanya, prop d'Arteråsen ; l'església de Rättvik, tocant al llac Siljan, centre de pelegrinatge de la regió ; el museu de les mines de Falun i la casa del segle xv d'Ornås (convertida en museu) on estigué amagat Gustav Vasa en un dels moments decisius de la història sueca.

Tant l'organització del Congrés com la de les excursions fou perfecta gràcies sobretot al zel i a l'activitat del professor Sigurd Erixon, president del Comitè organitzador, i dels secretaris del Congrés J. Granlund i M. Rehnberg.

P. BOSCH I GIMPERA

CONGRÉS INTERNACIONAL DE FILOLOGIA MODERNA

(LIEJA, 10 - 13 SETEMBRE 1951)

En commemoració del seixantè aniversari de les seves seccions de Filologia germànica i Filologia romànica, la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Lieja organitzà, els mesos de novembre de 1950 i setembre de 1951, dues reunions internacionals, consagrades, respectivament, als problemes pedagògics de l'ensenyament de les llengües modernes¹ i a diverses qüestions científiques de la Filologia germànica i la Filologia romànica. Prop de dotcents estudiosos d'una dotzena de països diversos acudiren a la segona d'aquestes reunions ; l'autor del present report hi assistí en representació de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS i de la Societat Catalana d'Estudis Històrics.

El Congrés de Filologia Moderna començà el dilluns dia 10 de setembre, al matí. En la sessió inaugural, que tingué lloc a la Sala Acadèmica de la Universitat, pronunciaren sengles discursos el professor Maurice Delbouille, president del Comitè organitzador, i el senyor André Molitor, cap del Gabinet d'Instrucció Pública de Bèlgica, en representació del Ministre.

El mateix dia 10 a la tarda s'iniciaren les sessions de treball, les quals prosseguiren durant el dimarts i el dijous. El professor Mario Roques fou elegit president del Congrés ; com a vice-presidents — i al mateix temps presidents de sessió — foren designats els senyors C. de Boer, J. Fourquet, A. Griera, H. Hempel, L. Hjelmslev, A. Monteverdi i J. R. R. Tolkien.

Els temes de treball proposats als congressistes, als quals procuraren de cenyir-se tant les ponències encarregades pels organitzadors com les comunicacions lliures, eren dos : *la crítica de textos* — fonament de tota filologia judiciosa, com digué Delbouille en el seu discurs d'obertura —, que tantes dis-

1. Hom trobarà un report d'aquest congrés damunt la «Revue des Langues Vivantes» corresponent a l'any 1951. Cal recordar, entre les comunicacions presentades, les de Ch. Bruneau, R.-L. Wagner, J. Lavaud, P. Kohler, R. W. Zandvoort, A. Moret, J. R. R. Tolkien, etc.